

XARXA

«Vingui a nosaltres el teu Regne»

*Ens costa d'entendre
que tu –que ets el Totpoderós–
no ens facis d'una vegada
«aquest cel nou i aquesta terra nova»
que nosaltres tant esperem
i que tu tantes vegades ens has promès:
nosaltres et demanem que vinguis
i tu ens demanes que t'aplanem els camins.
Ajuda'ns a veure les coses
amb la teva mateixa mirada:
aleshores podrem veure, finalment,
que el cel nou i la terra nova que esperem
ja ens els has donat en llavor,
i ara és feina nostra fer-los créixer.
Dóna'ns l'esperança ferma
que el teu «món nou» arribarà.
Fes-nos entendre que tu esperes
que ens afanyem a posar-li els camins.*

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu.

En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana.

I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant». [Mc 1,1-8]

Salm responsorial 84

R/. Senyor, feu-nos veure el vostre amor
i doneu-nos la vostra salvació

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. **R.**

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. **R.**

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Renovació interior

Per ser humana, a la nostra vida li manca una dimensió essencial: la interioritat. Se'ns obliga a viure amb rapidesa, sense aturar-nos en res ni en ningú, i la felicitat no té temps de penetrar fins al nostre cor. Passem ràpidament per tot i ens quedem gairebé sempre a la superfície. Se'ns oblida escoltar la vida amb una mica de fondària i profunditat.

El silenci ens podria guarir, però ja no som capaços de trobar-lo enmig de les nostres mil ocupacions. Cada cop hi ha menys espai per a l'esperit a la nostra vida diària. D'altra banda, qui s'ocuparà de coses tan poc estimades avui com la vida interior, la meditació o la cerca de Déu?

Privats d'aliment interior, sobrevivim tancant els ulls, oblidant la nostra ànima, revestint-nos de capes i més capes de projectes, ocupacions i il·lusions. Ja hem après a viure «com a coses enmig de coses» (Jean Onimus). Però el més trist és observar que, massa sovint, tampoc la religió és capaç de donar calor i vida interior a les persones. En un món que ha apostat per «l'exterior», Déu resulta un «objecte» massa llunyà i, certament, de poc interès per a la vida diària.

Per això no és estrany veure que molts homes i dones «passen de Déu», l'ignoren, no saben de què es tracta, han aconseguit viure sense tenir-ne necessitat. Potser existeix, però el cert és que no els serveix per a la seva vida.

Els evangelistes presenten Jesús com el qui ve a «batejar amb Esperit Sant», és a dir, com algú que pot netejar la nostra existència i guarir-la amb la força de l'Esperit. I potser la primera tasca de l'Església actual és precisament oferir aquest «baptisme d'Esperit Sant» als homes i dones dels nostres dies.

Necessitem aquest Esperit que ens ensenyi a passar d'allò purament exterior al que hi ha de més íntim a l'ésser humà, al món i a la vida. Un Esperit que ens ensenyi a acollir aquest Déu que habita a l'interior de les nostres vides i al centre del nostra ésser.

No n'hi ha prou que l'evangeli sigui predicat. Les nostres orelles estan massa acostumades i ja no senten el missatge de les paraules. Només ens pot convèncer l'experiència real, viva, concreta, d'una alegria interior nova i diferent.

Homes i dones convertits en paquets de nervis excitats, éssers moguts per una agitació exterior i buida, cansats ja de gairebé tot i gairebé sense alegria interior, podem fer alguna cosa millor que aturar una mica la nostra vida, invocar humilment un Déu en el que encara creiem i obrir-nos confiadament a l'Esperit que pot transformar la nostra existència? Podran ser les nostres comunitats cristianes un espai on visquem acollint l'Esperit de Déu encarnat en Jesús? [JOSE ANTONIO PAGOLA]

UNA ESSLÉSIA COM MARÍA

En aquest temps d'advent, temps d'espera i d'esperança, la litúrgia ens presenta la figura joiosa de Maríá acollint Déu a la seva vida. I per ai això fos poc, ens trobem al començament de l'advent amb la figura de Maria Immaculada. Tal com ho va subratllar el Concili, Maríá és model per a l'Església. D'ella podem aprendre a ser més fidels a Jesús i al seu evangeli. Alguns trets d'una Església més mariana en els nostres dies?

Una Església humil com Maríá, sempre a l'escolta del seu Senyor. Una Església més preocupada per comunicar la vida de l'Evangeli de Jesús que per tenir-ho tot definit.

Una Església del «Magníficat», que no es complau en els superbs, potentats i rics d'aquest món, sinó que busca pa i dignitat per als pobres i famolencs de la Terra, sabent que Déu està de la seva part.

Una Església atenta al sofriment de tot ésser humà, i que, com Maríá, sap oblidar-se de si mateixa i «sortir de pressa» per estar prop del qui necessita ser ajudat. Una Església preocupada per la felicitat de tots els qui «no tenen vi» per celebrar la vida. Una Església que anuncia l'hora de la dona i promou amb goig la seva dignitat, responsabilitat i creativitat femenina.

Una Església que fomenta la «tendresa maternal» cap a tots els seus fills cuidant el caliu humà en les seves relacions amb ells. Una Església de braços oberts, que no rebutja ni condemna, sinó que acull i troba un lloc adequat per a cadascun.

Camins d'esperança per a la nostra Església.

S'ha de tenir pa a l'ull per no veure la crisi que des de fa ja molts anys està canviant la imatge de la nostra Església. Als cristians que tenen una certa edat els costa de reconèixer-se en aquesta Església d'avui, tan diferent de la que van conèixer en els seus anys joves. I els dol. Els dol la situació en què es troba i els dol sobretot les perspectives que veuen per un futur no llunyà.

És ara, en aquests moments, en aquesta situació quan convé portar una mica de llum enmig de la fosca. I entre els molts testimonis que podríem adduir, convé escoltar el d'un gran cristià, pensador i escriptor, Emmanuel Mounier, **que els anys 40**, en plena Guerra Mundial, deia parlant dels cristians: *«Vindrà un daltabaix tan gran que molts es pensaran que és la fi del cristianisme. No. No és pas la mort del cristianisme, sinó la mort de la cristiandat occidental, feudal i burgesa. Una nova cristiandat naixerà demà, o demà passat, amb noves capes socials i amb nous empelts extra-europeus. El que hem de fer és no ofegar aquesta amb el cadàver de l'altra».*

I mentrestant? Una flor, una planta no creix tan de pressa com voldríem, però creix. Un exemple: La parròquia de Muret (al costat de Tolosa de Llenguadoc), d'uns 25.000, servida pels claretians a França, fa molts anys que va començar a patir la crisi, molt abans que a casa nostra. Durant aquests anys han fet la travessa del desert. Darrerament alguna cosa ha començat a canviar: **aquest any més de vint catecúmens, joves i adults, han demanat poder rebre el baptisme...**

Això, fa quinze anys era absolutament impensable. Es va obrint camí una Església molt més petita (no és cap desgràcia!), però també més viva. [P.C.M.]

AQUESTA SETMANA	
Diumenge, 10	SEGON DIUMENGE ADVENT
Dilluns, 11	20.30 Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 12	19.00 loga-Harmonització Vital a ST 20.00 Consell interparroquial al CM
Dimecres, 13	9.00- 12.30 L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA:933 44 16 50</i>
Dijous, 14	19.00 loga-Harmonització Vital a ST
Dissabte, 16	Recés Inter parroquial d'Advent "TENS UNA VISITA" Lloc: Parròquia Sant Tomàs (C/Roger de Flor, 245) Horari: 10.30-13.30 Recés serà dirigit pel P. Juan Martin Askaiturrieta (provincial dels claretians). <u>NO</u> hi haurà missa a les 11:00 a ST 16-17: SORTIDA DE NADAL- Esplai Estel a Conreria
Diumenge, 17	TERCER DIUMENGE ADVENT- Diumenge «Gaudete»
La propera setmana	
Dimecres, 20	20.30: Celebració del perdó al Cor de Maria
Dijous, 21	20.00: Celebració del perdó a Sant Tomàs
Dissabte, 23	20.15: A Sant Tomàs (acabada la missa de 19.30) la coral Veus Clares oferirà el Concert de Nadal.

El veritable compromís de l'Advent

«Aquest és el veritable compromís de l'Advent: **portar l'alegria als altres.** L'alegria és el veritable regal de Nadal, no els costosos regals que impliquen temps i diners. Aquesta alegria la podem comunicar de manera senzilla: amb un somriure, amb un bon gest, amb una petita ajuda, amb un perdó. Oferim aquesta alegria i l'alegria tornarà a nosaltres » (BENET XVI, *Homilia en una parròquia de Roma*)

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)
Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)
Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34